

SZÉLKERÉK

Villámlik, aztán mennydörög.
Kitátott száj a ház fölött.
A meggyfa sűrű vért köhög.
Magunkból gyúrtunk ördögöt.

Hová mennek a fellegek?
Ki tett beléjük terheket?
Egy napon majd velük megyek.
Morajlásukkal lettem egy.

Az ég mögött vajon mi van?
Halottak milliónyian?
Nincs szédület és nincs iram.
Törünk, ahogy a jég rian.

Vágyaink tömbje szétreped.
Egyik fele a házba megy.
A másik kívül kap helyet.
Nélkülük teljes hogy legyek?

A kertben szélkerék pörög.
Kitátott száj a ház fölött.
A meggyfa sűrű vért köhög.
Magunkból gyúrtunk ördögöt.

Fekete Anna

SZÍV, BOCSÁNAT

Ordítás, lárma, benzingőz. A felvonó minden emeleten
nyekken egyet, közben meg-megakad. Látod, megjöttünk,
kiáltjuk befelé, és rázárjuk az ajtót a kinti lármára.
Egy haldoklónak jó képet kell vágnunk, nem szidhatjuk
előtte a liftet, sem ezt az ócska, szeles időt, ami a szuszt is...
Na de hol a vécé? Te szent Isten, hol lehet? Várjatok meg!

Egy percig húzzuk az időt. Aztán belépünk, mi mást tehetnénk.